

הציג, שמהם עצים ווהולכים. אף כאן גם, במה שפנויים בתוכו, ואחת המשים פעשה עשר ירידות. ובמה שבוחן כתוב, עשתי עשרה ירידות. הוסיף אותיות ונגרע מהחשבון. הוסיף חשבון ונגרע (אותיות). הוסיף חשבון, שכותוב (שםותכו) אף קיירעה האחת לחייבן, ורחב ארבעה שלשים באמה ורחב ארבעה באמה קיירעה. וכשעולה לחשבון שלשים וארבעה, שאין בכלל אותו מני העי כמו אותו שגרא דיל. ומשום לכך, כשעולה לחשבון יותר, עולה בחסרון.

ובשהוא גורע בחשבון (נווט), עולה בעלה, שעולה לסוד של שלשים וששים, שהם סוד כל האמונה, והוא סוד השם הקדוש. ולכן זה עולה וזה גורע. זה עולה וגורע, וזה גורע ועולה. זה לפנים, וזה לחוץ.

כון המדה תהה מתיhil להתפשט ומזרד המדה לקרשים, שכותוב (שםותלו) וייש את הקראשים למשכן עצי שטים עמדים. ולאחריהם סוד השרפם, והרי פרשוח, שכחוב עצי שטים עמדים, וכותוב

(ישעיהו) שרפם עמדים.

מדידת המדה הוא - עשר אמות ארך הקרש ואפה וחצי הקאה. כאן כתוב עשר אמות, ולא כתיב עשר באמה. אלו שלוש שלש שהן פשע, ואחד ששותה עליהם, וזה רוח אהת ששותה עליהם.

ונרי אמרנו במה הוא שעור האמה, וזהו סוד הקשuer - אהת עשרה וחצי, שעולים ולא עולים, משום שגורעים מאותם האופניים. ופרשוח בסוד המפרקבה הקדושה, והם עשוים, עשר לצד זה ועשר לצד זה, עד שעולים לسود השרפם העליונים. ואחר כן עולה סוד הקדרש עד שבלם מתחזררים (ונגשים) בסוד

אוף הכא נמי, במא דלגאו כתיב, ואות המשכן תעשה עשר ירידות. במא דלבר כתיב, עשתי עשרה ירידות. אוסף אתוון וגרע מחושבנה. אוסף חשבנה וגרע (אתוון), אוסף חשבנה, הכתיב, (שםותכו) אף קיירעה האחת שלשים באמה ורחב ארבעה באמה קיירעה. וכך לחייבן תליתין וארכעה. דלית בכל אינון זיני מסכנתא, בההוא דאקרי דיל, ובגין לכך כדי לחייבן יתר, סליק בגראייגו.

ובד איהו גרע בחושבנה (נווט), סליק בסליקו, דסליק לרזא דיל"ב, דאייהו רזא דכל מהימנותא, וαιיהו רזא דשמא קדיישא, רעל דא, דא סליק, ורקא גרע. דא סליק וגרע. ורקא גרע וסליק. דא לגנו. ורקא לבר.

האי קו המדה, שרי לאתפסטה, ומידיד משחתא לקרשים, הכתיב (שםותלו) וייעש את הקראשים למשכן עצי שטים עמדים, ואילין אינון רזא דשרפם, והא אויקמה, הכתיב עצי שטים עמדים, וכתיב (ישעה) שרפם עמדים.

מידידו דמשחתא דא, עשר אמות ארך הקרש ואמה וחצי הקאה. הכא כתיב עשר אמות, ולא כתיב עשר באמה. אילין תלתת תלתת, דאיון תשע, וחדר שרייא עלייהו, ורקא רוחא חדא דשרייא עלייהו.

הא אמרן, במא איהו שייעורא דאמה. ורקא איהו רזא דשייעורא חד סרי ופלגא, דסלקין, ולא סליקין, בגין דגרעין מאילון אוופנים. ואוקמה ברזא דרתיכא קדיישא, ואילון עשרין, להאי סטרא עשר, ולהאי סטרא עשר, עד דסלקין לרזא דשרפם שעולים לسود השרפם העליונים. ואחר כן עולה סוד הקדרש עד שבלם מתחזררים (ונגשים) בסוד